

Februar: Holka har gitt seg, par-selldyrkerne på Grønne Havet er i gang med kultivering av planter, på facebook svirrer rykter om at kafeen på Skåtøy er i ferd med å gjenoppstå. Selv med krig, uro, dyrtid og et nær fisketomt hav går livet i de små forhold sin mer eller mindre skeive gang videre.

Tor D

Er Skåtøy en merkevare?

Lokalbefolkning og mange andre smykk-er seg av og til ved å omtale øya vår som «kulturøya» eller «kunstnerøya».

Vi soler oss i glansen av kultur-aktiviteter vi synes er bra, både for oss fastboende og våre sommergjester.

I vår tid lider hele samfunnet av kulturinflasjon, der alt sauses inn i en søt klissete kunst- og kultursuppe der kjendiseri, kommers, snobberi og jåleri ofte er hovedingredienser.

Poeten Jan Erik Vold satt ord på dette allerede i 1969 med sitt dikt:

«Kulturuke»?

Kulturuke, ulturkuke,
tulkuruke, ultukuruke,
ukturulke, tlukuruke,
ukturkule, urtukulke,
turlukuke, kulrukute,
....

I Svend Kærup Bjørneboes bok:

«Skjærgårdssbrev – Vår Misnøyes sommer» utgitt på Ascehoug i 2011 kan du lese mer om dette.

Fra bokomtalen:

«Bokas jeg person gremmes, ikke uten selvironi, over den nye vekkelsen på øya: en kulturell vekkelse anført av bade-gjestende størrelser innen kultur og åndsliv, samt nyrik strandadel på jakt etter indre berikelse i tillegg til den pekuniære»

I boka hevdes at kulturens berikelse når uante høyder, blant annet på Skåtøy kafe, der: «En gordonsetter er allerede observert med sugerør i hvitvinsglasset»

Med Kafe, Galleri utstillinger, Vise-festival, Sangpoeter og kirkekonserter fra år 2000 og utover ble vi plutselig kommunens og skjærgårdens flaggskip, eller øya, for kunst og kultur?

Med goodwill fra utøvende kunstnere og artister, og en stor lokal dugnads-

innsats vi gjorde dette ganske bra!

I vår kunst- og kultur-suppe gjorde vi plass til mangfold, det smale og det ukjente, men større navn og trekkplastre var også nødvendig ingredienser for å få det hele til å svive rundt økonomisk.

Vi øyfolk utgjør jo også en såkalt levende kystkultur, noe som både den ene og den andre instans i festtaler hevder at det er viktig å ta vare på?

Den «gamle» kystkulturen, der øyfolks ro og gode, men nøysomme liv var preget av: avhengighet av, nærhet til og respekt for natur og sjø; jordbruk og fiskeri; er «long gone». Med tusentalls RIB-er og vannskutere, og en tilsvarende stor mangel på skipperskjønn og sjø-mannskap, drukner kystkultur og tradisjoner nå i et menneskeskapt opprørt hav av hekkbølger på Bærfjorden hver eneste sommerdag, mens byens ansikt mot sjøen urbaniseres for å etterape Aker brygge.

Den gamle kystkulturen i skjærgården

og i den lille rare byen, Kragerø, appellerte til de første kunstnerne som kom reisende hit. Her ferierte og bodde de i perioder, for her fant de ro og inspirasjon til å arbeide med sin kunst.

Utøvende kunstnere med en eller annen tilknytning til Skåtøy er, uansett hva man måtte mene om åndseliten, en del av øyas lokalhistorie som kanskje er i ferd med å gå i glemmeboka?

En av Flaskepostens lesere foreslår at vi bør få en ny fast spalte: «**Månedens kunstner**», fordi nyinnflyttede og yngre generasjoner på Skåtøy hverken er vokst opp med eller kjenner til alle disse historiene.

Jeg synes ideen er god og ser for meg at vi kan skrive litt enkelt om når, hvor og hvordan kunstnerne brukte øya vår. Og eventuelle historier og anekdoter om hvordan de forholdt seg til lokale folk og forhold. Kunstfaglige vurderinger og forhold overlates til andre å beskrive.

Kragerøs varemerke er:

«**Perlen blant kystbyene**». Sitatet er hentet fra en nostalgisk aldrende Munchs uttalelse, etter en bedre torskemiddag i Oslo i 1942. Utsagnet refererer til det inntrykket han fikk av Kragerø, mer enn 30 år tidligere, da han 5. mai 1909 stiger i land på kaia og spontant leier hus på Skrubben, der han mer eller mindre

bodde i 6-7 år. Men i 1943 skriver han "jeg synes Kragerø var bedre uten turiststrømmen".

Munch så altså klart allerede i 1943 at byens egenart og kvaliteter var i ferd med å bli ødelagt av turisme? Hadde han sett byen slik den ser ut i dag ville han neppe malt «solen», men kanskje heller en blandings av hans eget maleri «skrik» og Picassos «Guernica»

Munch og Skåtøy?

På tross av at Edvard Munchs nære venn Christian Gierløff var bosatt på Skåtøy er det ingen ting som tyder på at Edvard Munch noensinne satt sin ben på øya vår. Kanskje det er like godt, så vi slipper å konkurrere med alle andre steder som forsøker «å blære seg» i glansen av Norges største kunstner?

Imidlertid er dagens populære turstier, de gamle kjerreveiene på kryss og tvers i området rundt Dønvikbukta anlagt av Gierløff på 1950 tallet, i alle fall delvis finansiert ved salg av noen av Gierløffs mange Munch bilder.

Altså strekker vi oss litt, kan vi, i en overført betydning, vandre i Munchs fotspor også på Skåtøy?

Og ikke å forglemme at Munchs gamle sofa fra Ekely i Oslo havnet på Skåtøy. Sofaen kan du lese mer om i:

[Flaskeposten september 2018 side 5](#)

La dette være en slags innledning til spalten «**Månedens kunstner**» hvor vi skal forsøke å gå litt i fotsporene til alle utøvende kunstnere som har tråkket rundt på øya vår i gammel og nyere tid.

NB! Til dette trenger jeg bidrag, hjelp og tips fra alle som husker og kjenner til utøvende kunstnere med tilknytning til Skåtøy fra gammelt av og opp til vår tid.

Tor D

Hele Skåtøys, André

André Holter er en Skåtøymann med mange jern i ilden. Han liker å jobbe, så i tillegg til jobben på Delecto i Kragerø har han flere ekstrajobber her og der ute på Skåtøy.

André er også med i styret i NFU avd. Kragerø (Norsk forbund for utviklingshemmede). I tillegg til dette trener og spiller André på KIFs lag for tilrettelagt håndball som keeper.

Forleden kveld banket André på døra og spurte pent om han kan få reklamere for KIF (håndballens) T-skjorter i Flaskeposten.

André er kjent for sin kjappe replikk, og stolt viser han fram T-skjortas påskrift på ryggen – et sitat «**Jeg redder det jeg kan. Så driter jeg i resten**» - en av 2

Andrés mange treffende kommentarer. André har også et lager av vitser på lur og kveldens vits jeg fikk servert lyder: "En kar ser en fremmed mann som trækker rundt på plenen i hagen. Han roper: Du må ikke gå her! Og mannen roper tilbake: Jeg går ikke, jeg kommer!"

**"Jeg redder det jeg kan.
Så driter jeg i resten"**

Andrè

Da er det bare å støtte André og laget hans ved å kjøpe T-skjorter. Andrè har en liste for skjortesalg. (Vipps kr 200 til nr **#79764**) og så noteres navn og størrelse, så skaffer Andrè deg en skjorte.

Tor D

Vedhogst i Stoppedalen anno 2023.

I historiske kilder fra 17-1800 tallet er stedsnavnet skrevet **Stokkebergdalen**.

Enkelte etymologer hevder at navnet indikerer at det ble utskipet tømmer (stokker) derfra lenge før den tid.

Tidlig på 1800 tallet ble jorden ryddet for dyrkningsformål, og skog og utmark ble brukt til beiteland. Gårdsdriften på Stoppedalen opphørte, men jordene ble ryddet igjen på 1970 tallet da Skåtøys siste bonde Lars Bråtane kjøpte skog og mark som tilleggsjord da Stoppedalen ble solgt til feriefornål.

Det såkalte kulturlandskapet i Stoppedalen har altså kommet og gått flere ganger, og nå var jordkantene nok en gang i ferd med å gro igjen av lauvskog og kratt.

Ifølge tømmerhoggerne, Lars Martin og Trond, vektlegger ryddeprosjektet like mye estetikk og landskapspleie som vedauk. Artsmangfold og treets historie tas behørig hensyn til og spenstige kurver og røslige stammer blir derfor ofte bevart. Skogen produserer ved, men byr også på mange andre kvaliteter.

Urgamle krokfuruer og et mangfold av mektig lauvskog trer fram, er godt å se på for oss mennesker, og er trolig også viktig for annen natur og dyreliv.

Et vedlag med øyne og nese tyder på en ikke-industriell vedproduksjon?

Stokkene som trolig ble skipet ut fra Stokkebergdalen til Holland på 15-1600 tallet var nok av en helt annen beskaffenhet enn dagens krattskog som hogges opp til ved. (Deler av Amsterdam hviler trolig fremdeles på Norske pæler?)

Tor D

BY OG LAND -
HAND I HAND.

NORGE FOR FOLKET

By og Land går ikke alltid hand i hand!

Slagordet fra 1930 tallet illustrerer betydningen av samarbeid, forståelse og respekt mellom by og land i det Norske samfunnet. I festtaler fremheves ofte at en levende skjærgård med helårs bosetning er unik og viktig for turistbyen

Kragerø. Men like ofte i lokalpolitikk nedprioriteres skjærgården. Byråkratenes regnestykker viser ofte at skjærgård er «ulønnsomt». Regnestykker for hva en levende skjærgård betyr totaløkonomisk er vanskelige - så fasitsvaret blir sentralisering.

I årenes har vi mange eksempler på politisk kamp by mot land, noen har skjærgården vunnet, mens andre er tapt.

Et eksempel på en stor sak er Skåtøy Skole, som på 1960 tallet skulle legges ned og elevene flyttes til Tåtøy. I mange år

ble vi (også barna) tutet ørene fulle av hvor synd det var på oss som måtte gå på en gammel og dårlig utrustet skole. Men den kampen vant vi og fikk bygget en ny skole her ute i 1975.

Rundt år 2000 var skolen igjen nedleggingstruet. Den kampen tapte vi, men vi fikk som kjent startet en privat skole i 2013. Det fins mange tilsvarende saker der by og land tørner sammen. En mer humoristisk effekt er at når vi får til noe i skjærgården eller noe går galt i byen nøler ikke skjærgårds-folket med å henge ut alt det dumme som skjer i byen og skryte av skjærgårdens foretreffelige egenskaper.

Et eksempel er Kragerødagene som ble arrangert i perioden fra 1950 årene fram til og med 1968. Denne moroa utviklet seg til kyststripas verste ukultur - en fyllefest med mye bråk og uro. Det ble så ille at det til slutt gikk på liv og helse løs - og det forekom flere dødsfall i forbindelse med arrangementene.

Apropos Skåtøydagene

Klipp fra Vestmar 4 august 1965

Jeg var ikke i Kragerø i de berømte Kragerødager og er ikke interessert i å rippe opp igjen alle de hendelser som man kan lese om i avisen, men vil dog si at det er trist at ikke Midtbygdas kulturnivå ligger på et høyere plan. Etter en hel del lovprisninger av arrangementet og underholdningen på Skåtøydagene, leser man i Vestmar nr. 81, «og skal man lage sommerfest hører gjerne bål og dans til». Jo, her var bål på en liten holme, og det tok seg godt ut. Nå vil ikke jeg karakterisere dansen som sådan, men som fhv. militær og politimann har jeg fått

den erfaring at off. dans med lett adgang til fyll har en egen sugende kraft på alt det krapyl som fins i miles omkrets, og er ikke ordensvernet og politiet sterkt nok, blir det mobben som overtar kommandoen. Ser også at man hadde forlite husrom for urostifterne, men hvorfor ikke la de interesserte foreninger rydde og overta Gunnarsholmen til slike arrangementer. Der kunne man holde styr på dem med løsamunisjon i kanonene, og for dem som ikke tålte påkjeningen, bruke støperiet til arrest.

Forts. 3. side.

Forts.fra 1. side.

- Nei, la den off. dans være i sitt miljø, her ute passer den ikke. Det kulturelle innslag ligger på et høyere plan som vi gjerne vil beholde og ikke bytte bort med løsshuppet bryggeleven.

Et forslag så jeg også, at man skulle kjøpe seg nattero av den felles kommunekasse, men dette må vel være en finere form for utpressing, som vel vanskelig er lovlig. La de interesserte foreninger få Gunnarsholmen med «Lutter og Lunde og Herligheter». Men la oss herute selv få bestemme hvilket kulturnivå vi baserer våre sommerfester på uten «svartsjuk» innblanding.

Thorvald Korsund.

Skåtøydagene ble på alle måter en VELLYKKET fest

Klipp fra Kragerø Blad 23 juli 1968

Fullt opp av feststemte mennesker fredag og lørdag

Skåtøydagene ble på alle måter en vellykket fest, og de menneskene som hadde funnet veien til Skåtøy under arrangementene fikk seg to uforglemmelige dager fylt av såvel morsomme som mer seriøse innslag. En kunstnerisk begivenhet av de helt store, sier folk om kirkekonserteren.

Fredag begynte arrangementet med kostymetog fra skolen, og det var en god del mennesker som hadde kledd seg ut for å delta i dette. Ellers gikk denne dagen til med en rekke forskjellige underholdningsinnslag, og barna var nesten hele tiden opptatt med forskjellige leker m. m.

Lørdagen begynte arrangementet, var i alle fall de som var depunkt, nemlig kirkekonserteren, og selv om ikke kirken var så full som man kanskje hadde nentet, var i alle fall de som var til stede skjønt enige om at konserten ville være en opplevelse som de lenge ville huske. Senere på kvelden var det forskjellig underholdning inne på lokallet, og vi nevner Petter Lindbæk som fikk latterbrølene til å runge over hele Skåtøy med sine fremragende imitasjoner

av forskjellige kjente personer fra radio og TV. Kunstnerne som hadde deltatt i kirkekonserteren fikk alle utlevert et flott fat av arrangørene.

Etter dødsulykken i 1968 satt politimesteren i Kragerø det endelige punkum for Kragerødagene.

Skåtøydagene opphørte i 1969 av helt andre årsaker.

Kragerødagene Post festum

Det er ufattelig at Kragerø Bystyre stiller gater, torv og brygge til disposisjon for de såkalte «Kragerø-dager». Den sanseløse fyll og det pøbelvelde som preger Kragerø-dagen er byen ganske uverdige. Blir det noen kroner til arrangørene er de betalt med ulykker og ødeleggelser. I år altså en dødsulykke.

Den form for turistnæring kan ingen være tjent med. Den er en skam for Kragerø.

Folke Sverdrup.

Torvald Korsund (Skåtøy Vel medlem) var ikke nådig i sin omtale av Midtbygda (Kragerø by). Hans forslag om å bruke Gunnarsholmen Kragerødagene må sees i lys av at holmen den gang ikke var landfast. Kragerødagene sto i sterk kontrast til «Skåtøydagene» arrangert av Skåtøy Vel fra 1964- 1969. Disse var preget av "finkultur", med noen få innslag av mer lødig underholdning.

I slutten av tenåra opplevde jeg altså både finkultur på Skåtøydagene og rølp på Kragerødagene. Jeg må bare innrømme at rølp og bråk i Kragerø var mer tiltrekkende og spennende, enn operasang i Skåtøy kirke, for meg og de fleste andre tenåringer i skjærgården. Masse folk i byen var spennende og litt skummelt. Bråket i byen startet tidlig på dagen og full ungdom lå gatelangs og moret seg blant annet med å knuse tomflasker ved å stikke flasker under hjul på bilene som kjørte forbi. De var fylleslagsmål på gatehjørnene og ungdom moret seg med å provosere politi. Var de så heldig at politi løp etter de hoppet de til havs i Blindtarmen. Fyllearresten ble fylt opp tidlig på dagen så politibilen ble fylt opp av våte bråkmakere. Med vann rennende ut bakdøra ble bråkmakerne visstnok kjørt halvveis til Kjølebrønn, med håp om at de gikk fylla av seg på spaserturen tilbake til byen. En luring hoppet til havs og forsvant ut av øyesyn, han fant veien ut til fritt leide via den smale underjordiske kanalen fra Blindtarmen til under Jernbanekaia.

Et av høydepunktene på Kragerødagene var kåringen av årets Kragerøprinsesse og hennes to terner. Skjønne blondiner, 16 til 18 somre gamle ble intervjuet i lokalavisene slik at når du leser det i dag får du en flau smak i munnen.

På en av Skåtøydagene skulle vi ikke være dårligere, og annonserte kåring av årets Skåtøyprinsesse. Ved kåringen på Skåtøybrygga viste det seg at prinsessen var en nystriglet geit fra Arnoldsen på Ås, for anledningen pyntet med rød sløyfe.

På Skåtøy var det leker for barna og salg av kaker, brus og kaffe for alle. Av en eller annen grunn ble jeg som tenåring et år valgt inn i arrangementskomiteen for Skåtøydagene.

På et planleggingsmøte ble det foreslått at vi skulle selge lagerøl (datidens lettøl, nesten uten alkohol) i sommervarmen. Det skapte harnisk blant bedehusfolket og en opphetet debatt fulgte. En godt voksen mann tok ordet og sa «Det finns ikke den mann som har stor nok mage til at han kan drikke seg full på lagerøl!». Hvorpå opponenter repliserte: «Jeg kan ikke utelukke at du har rett, men jeg er redd for at hvis han er full når han kommer kan han kanskje holde fylla vedlike med lagerøl!». Jeg mener å huske det ikke ble noe lagerøl.

En annen del av komitearbeidet jeg husker med gru var at jeg ble sendt rundt i skjærgården for å informere og gjøre avtaler med operasangere, og annet fint folk, om praktiske detaljer for kirkekonserten (Dette var før telefon ble vanlig i skjærgården). Dette var i overkant av hva en flau beskjeden tenåring burde utsettes for, men selv fint folk viste seg å være hyggelige så det gikk bra.

By og land hand i hand?

Prestisjekamper, både mellom øyer i skjærgården og by og land, dukker altså opp av og til, men for det meste er det rimelig godt samarbeid i de fleste saker.

Kragerø en er spesiell kommune langs kysten vår, med et stort antall bebodde øyer. Det er derfor mange utfordringer

for å beholde levedyktige øysamfunnet for fremtiden.

En av de grunnleggende utfordringene tror jeg er at offentlig sentralt byråkrati og regelverk ikke er tilpasset lokale forhold når det gjelder vårt ønske om å beholde og videreutvikle et øysamfunn.

Dette samtidig som lokale politikere og byråkrater trolig også mangler god nok forståelse, praktisk kunnskap og erfaring om hva som må til for å holde liv i et øysamfunn for fremtiden.

Tor D

Skåtøynettverket er på plass

Sju bedrifter på Skåtøy har gått sammen og dannet Skåtøynettverket, det er: Filtmaker May, Catering Solutions, Galleri Bak Fasaden, Eidkilen AS (Bakeriutsalget og Øytunet), Skåtøy i farta, VieYoga og Skuespillerkompaniet.

Fellesnevneren for bedriftene er - opplevelse. Nettverket har nettopp fått forprosjektmidler fra Innovasjon Norge og Visit Kragerø. Midlene skal gå til å markedsføre aktiviteter og tilbud på Skåtøy, til å utvikle nye produkter spesielt rette mot bedrifts-/gruppe-markedet og øke kompetansen til deltakerne i nettverket.

Vi er i gang med å lage en plakat som vil fortelle om opplevelser på Skåtøy, vi skal ha fellesannonse i Det skjer i Kragerø, opprette egen side på Facebook som skal hete «Opplev Skåtøy», med mer.

Facebooksida vil formidle det som skjer i regi av deltakerbedriftene og dermed gjøre det lettere å få oversikten. Målet med Skåtøynettverket er å skape helårs arbeidsplasser og økt lønnsomhet. Det er bra for bedriftene som er med og for Skåtøy som helhet. Sammen vil vi gjøre Skåtøy til et mer attraktivt sted å bo, feriere og jobbe.

Vi håper at skåtøyfolk er enige i det. Har du synspunkter, ønsker å høre mer eller er interessert i å bli med i Skåtøy-nettverket, er det bare å ta kontakt med en av oss.

Prosjektleder er Hanne Gro Haugland, telefon **97977856**.

Hanne Gro

Foto fra workshop i høst med Innovasjon Norge og Visit Kragerø

Vinter og vinter fru Blom.

I år som i fjor kan vinteren best karakteriseres ved holkeføre. Aldrende øyboere kreker seg fram med brodder på beina som best vi kan.

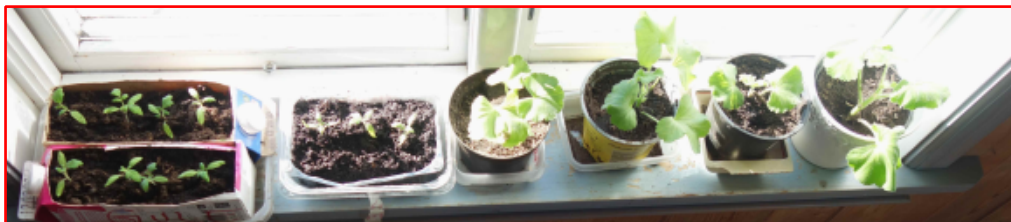
Riktignok har det vært gunstig koggføre i alle fall fra utsiden av Skåtøy i hele vinter. Om det er vinter kan en jo lure på når vi får dagevis med + 10 °C med klarvær og sol i vintermåneden februar. Holkeføret har i alle fall gitt seg inntil videre og snøklukkene har sprunget ut.

*Sov du lille spire ung,
ennå er det vinter.
Ennå sover bjørk og lyng,
roser, hyasinter.
Ennå er det langt til vår
.....OSV*

Må dette kjente verset vist over snart skrives om nå som klimaet endrer seg med tiden?

Å villede dagens sarte barn med faktafeil i denne sangen er vel minst like graverende som de grufulle ord, som feit og enda verre n...konge, som brukes i barnebøkene av Roald Dahl og Astrid Lindgren?

Uansett vinter eller vår så spirer det allerede i vinduskarmen av årets vekster til drivhuset og til «Grønne havet».

For våre ivrige hobbydyrkeres skyld får vi håpe at fjorårets 6 måneders tørke fra februar til juli ikke gjentar seg i år.

Fremdeles er det litt igjen i fryseboks og kjeller av fjorårets frukt, bær og grønnsaker. I tillegg til at egenprodusert mat smaker godt, gir det en følelse av å gjøre noe ordentlig fra grunn av, noe som også bidrar til samfunnsnytte for selvberging og klima.

Tor D

Åpent møte. – Voksenopplæring om boplikt.

Alle er invitert.

Tid: Tirsdag 7 mars kl.18.30

Sted: Flerbrukshuset Skåtøy.

De som kommer: Ordfører Grunde Knudsen; Megler Kent Andersen fra Sørmeglere; Diverse politikere (alle partier er invitert); De andre skjærgårdsvellene

- Vi vil legge fram vår bekymring for vårt sosiale miljø når så mange boliger ikke bebos fast. (vårt inntrykk).
- Vi trenger alle de nyinnflyttede vi kan få.
- Vår bekymring for framtidig avfolket øy.
- Hva kan vi som velforening gjøre for å være med å snu utviklingen?

Arrangør Skåtøy Vel

Velkommen til Huskestua 2023 (kl 1700 på Lokalet)

Følgende manager: 6.mars, 27. mars, 17. april, 8.mai.

6 mars kl 17. Alle er velkommen til oss, gamle og nye besøkende.

Hilsen styret.

Gudstjeneste søndag 12. mars kl. 1130.

Prest: Pål Wirkola

Offer til menighetsarbeidet. Menighetens årsmøte med kaffe og kaker etter gudstjenesten

Velkommen Skåtøy menighetsråd!

Lokalet på Skåtøy (følg med på Facebook?)

Følgende er planlagt for 2023:

On 1 /3 kl 18.00 årsmøte for Lokalet

Lø 4/3 er det thaimat ved Jan Cranner og quiz ved Terje Tolner på Lokalet. Meld dere på til Elisabeth på telf. 98639953 innen onsdagen før.

Dørene åpner kl 17.00.

Fr 31/3 Påskelotteri - dør til dør, trekning samme kveld.

Styret på Lokalet.

Andre helårs tilbud, klikk på [blå tekst](#))

[Filtmakeriet på Skåtøy](#) May Hvistendal (se hjemmeside)

[Catering Solutions](#) Helleseeng (se hjemmeside)

Sjekk hjemmeside for detaljer: www.skatoiyifarta.no

Strikkecruise

Tradisjonen tro blir det strikkecruise også i vinter. Søndag 26. februar 2023 rigger vi oss til på MF Kragerø med tykke og tynne strikkepinner, garn i alle farger og oppskrifter av ulik vanskelighetsgrad.

Fra salongdekket kan du nyte utsikten og glede deg over Norges vakreste skjærgård, mens du lever ut din strikkelidenskap/-galskap/-glede, lar skravla gå og er med på moro av ulikt slag.

Programmet er som følger:

- Strikkefaglig påfyll. Tema denne gangen er garnets kvaliteter, hånd-spinning og plantefarging. Nanne Nielsen fra Larvik

blir vår inspiratør. Hun selger også eget, håndspunnet garn, på cruiset.

- Musestrikk med veldedighetsperspektiv. De som vil, strikker mus, som gis til veldedig formål. Pris til fineste mus.

- Dropsbingo

Utlodning – Jan Gunnar Berg kommer å forteller om Bahati. Inntektene går til henne.

- Strikkequiz

- **Ferja går fra Kragerø kl. 11.40.**

Programmet starter kort tid etter avgang. Vi avslutter ca. 16.15. Cruiset følger ordinær rutetrafikk, så det er mulig å entre ferja alt på avgangen 10.55, dersom du vil ta turen til Stabbestad også.

Du kan kjøpe mat og drikke i ferjas kafé, alternativt ta med niste. Alkohol kan ikke nytes om bord.

Pris kr. 350,- For dere som kommer fra skjærgården, er ferjebillett til/fra Kragerø inkludert.

Påmelding via linken under eller ved SMS til Nina på telefon 913 79 248.

Kom alene eller med en venn. Husk strikketøy:)

Turen gjennomføres i all slags vær! Vi kan love en trivelig dag i skjærgården.

For priser og påmelding, gå til: [bookingsiden.](#)

Booking

Kommentar

Redaksjonen beklager forsinket utsendelse av Flaskepost denne gangen.

De som ikke allerede er påmeldt Strikkecruise får desverre dårlig tid for påmelding, men det er aldri for sent før ferga har gått.

Tor D